Ч. 11. Неділя 29 (16) січня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініграция: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Поражка лїберально партиї на Угорщинї. — Події в Росиї. — З поля війни.

На вчерашнім засїданю палати послів предложив мінїстер скарбу проєкт закона о рефундациї сум виданих на запомоги в послїдних роках. — З порядку дневного приступлено до дискусиї над звітом комісиї буджетової о запомогах для хлїборобів з причини нещасть елементарних. В дискусиї промавляв перший пос. Гибеш і заявив, що социялїсти будуть голосувати за внесенем, хоч в нім не увзглядиенї рільні робітники. — Пос. Пешка висказав надію, що теперішнє правительство поведе справу запомогову на лїпшу дорогу, як попередне. Акция правительства повинна на его думку обняти не лиш інтереси рільників, але загальні інтереси економічні. Наконець поставив резолюцию взиваючу комісию митову, щоби як найскорше предложила тарифу митову. — Пос. Кеніґ поставив резолюцию, щоби уділені ще в 1872 р. а доси не сплачені позички громад і повітів відписати.

Пос. Пацак поставив пильне внесенє підписане предсїдателем клюбів всїх партий, в котрім зі взгляду на послїдні пригоди на північно-всхідній зелїзници Франц Йосифа домагає ся, щоби мінїстерство зелїзниць: 1) піддало ревізиї шляхи зелїзниць державних і приватних; — 2) щоби від часу до часу переводило такі ревізиї; — 3) щоби предложило палатї вислїд доходжень в справі послїдної нещасливої пригоди.

З Будапешту доносять, що теперішні вибори, о скілько вислїд їх вже звістний, можна уважати за велику поражку лїберальної партиї. До вчера 11 год. рано був звістний вислїд 318 виборів. З того припадає на лїберальну партию 136 мандатів, на кошутовцїв 119, десидентів 20, з партиї Банфі'го 10, народовцїв 16, на націолїв 4 і 3 на диких. Всї тоті партиї разом вже тепер виказують величезну більшість супротив партиї лїберальної, бо 171 супротив 136, отже хоч би й як корисно випали дальші вибори для ґр. Тіши і его партиї, то він все-таки позістане з нею в меншости. В виду того „Pest. Loyd" констатує, що дотеперішні вибори суть великою поражкою лїберальної партиї. Нема далтого сумнїву, що ґр. Тіша не буде міг удержати ся; вже навіть говорять, що его наслїдником стане ґр. Андраші.

В Петербурзї настав вже бодай на око спокій; нїхто не важить ся виступати супротив перемагаючої сили войска, але тихцем розярене все-таки росте і ширить ся дальше. Вісти о якімсь замаху на царя і на вел. князя Серґія суть безосновні і мабуть пішли з того, що як царя так і вел. кн. Серґія стереже сильний кордон войсковий. Вел. кн. Серґій перенїс ся до Кремля і там окружив ся піхотою і артилериєю.

В Петербурзї господарить ґен.-ґубернатор Трепов, котрий зовсїм несподївано і завдяки свому давному покровителеви і спільникови в адмінїстрациї дійшов до так великого значіня, що тепер в его руках спочиває житє і смерть, доля і недоля многих тисячів людий, не лиш робітників, але людий зі всїх станів. Він рішив ся удержати спокій за всяку цїну і тепер вже говорить, що такі події як минувшої недїлї не повторять ся більше. Взагалї можна тепер сказати, що в цїлій Росиї настане сильна реакция і драконьске правлїнє, на якім росийске чиновництво аж надто добре розуміє ся. Вже тепер старають ся чиновники вмовити в нарід, що всему лиху винуваті лиш студенти і японьскі та анґлїйскі гроші. Аґенти правительства бунтують робітників против студентів і представляють росийску інтелїґенцию яко підкуплену японьскими і анґлїйскими грішми. Многозначним фактом треба уважати також і то, що цар відзначив Побідоносцева і власноручним письмом посунув его до

---

6)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клерка Русселя).

(Дальше).

— Наперед — роздала ся команда капітана. — Обернути середні вітрила, пане Пуль! Нехай люди рушають ся!

Другий офіцир заревів як молодий лев, повтаряючи команду і якийсь час лунав корабель від тупоту моряків і їх крику „Голїо-го!"

Пароxід поплив ще трохи наперед, завернув на право і далеким луком поплив назад до Сїдне, полишаючи за собою широку борозду піни, що білїла ся і ясніла в сьвітлї сонця як сніг. Майже рівночасно повіяв сильнїйший вітер, однако все ще з противної сторони; барка похиляла ся і скакала під его напором як кінь тиснений острогами їздця. Високо підносили ся спінені филї на передї корабля і пересували ся білими як молоко смугами попри оба блискучі боки барки та полишали ся далеко позаду.

— Заплатив за свій перевіз — бурмотів старий капітан до себе, глядячи за відпливаючим чим раз дальше пароходом. — Пятьдесять фунтів легко заробило ся, але той бідолаха не мав нїчого з того.

Він зійшов на долину до каюти і зараз вернув звідтам з секстантом [1]) під пахою. Було полудне і він мусїв „глянути на сонце", як каже ся на кораблї. Глядів при тім на боки, в одну сторону на довгу смугу диму віддаляючого ся корабля, а в другу на капітана Трольльопа і кількох инших панів, що стояли за безановим [2]) вітрилом сховані перед вітром і живо з собою розмавляли. З розмови їх не розумів він нї слова, бо всї они старали ся притишувати свої голоси, так що до уший старого моряка доносив ся лиш одностайний, глухий гамір.

IV.

Сон пана Бирна.

Збіглець і самоубийник був предметом розмови в каютї моряків так само як в сальонї подорожних. Знає читач таку моряцку комнату? Бачив коли „янмаата" [3]), як він їсть обід в тій комнатї?

Моряцка комната на „Квін" находить ся перед переднім маштом і передними сходами. Крищу єї творить передний горішний поклад корабля. Входить ся до неї двома дверми до засуваня. Пороги високі, аби по можности здержати воду, коли филї бють на поклад, або коли корабель запоре носом в море. Зараз перед дверми уміщена корба з якорною лянцою.

Лїві двері каюти отворені, они ведуть до темної, подібної до печери комнати, під стелею котрої гойдає ся сюди і туди димляча олійна лямпа, при котрої темнім сьвітлї видно невиразно деякі предмети. Сьвітло денне, що пада крізь двері, не далеко сягає в ту темноту, хоч капітан зі своїм секстантом як раз вимітив, що сонце стоїть в зенитї [4]).

Тепер зібрані в каютї майже всї моряки; паруючі деревляні кубки, в котрих містить ся обід, принесено саме тепер з кухнї і они стоять на підлозї, а довкола них прикучнули моряки і їдять — то обід „янмаата". З низької стелї звисають аж на долину брудні заслони; ряд кой [5]) по обох боках губить ся на передї в непроглядній пітьмі.

Є це сьвіжий харч, австралїйска баранина найдешевшої якости і почвертовані останки волів, що запряжені до возів з вовною, по тисячмилевій дорозї, в котрій їх мязи переміняли ся в тверді, чорняві посторонки, дістали ся в Сїдне різникам, аби наповнити живіт „янмаата".

Моряки наповнили з деревляних кубків свої бляшані тарелї і повідступались з своєю добичею. Затовщеними ножиками ріжуть і пилують своє мясо, проклинають жоваючи ту майже неможливу до їдженя шкіру, кидають вкінци тарелї з брязкотом в кої і аж тодї лекше відсапують, коли добудуть люльок і наповнять їх нарізаним в руцї тютюном.

— Скажіть, хлопцї — відозвав ся моряк Біль, закурюючи свою люльку від куснїка лин-

[1]) Секстант — прилад астрономічний до мірення ґеоґрафічного положеня місця.

[2]) Найзаднїйший машт барки.

[3]) „Янмаат" — назва уживана загально на означенє простого моряка, корабельної служби і залоги.

[4]) Просто над головою.

[5]) Коя — деревлянє ліжко, прикріплене до стїн і підлоги корабля.

II кляси чиновничої і яко відзнаку надав єму другий золотий пас на пантальонах. Тим одержав він достоїньство міністра.

Що стало ся з отцем Ґапоном, проводирем робітників, не знати докладно. Кажуть, що він утїк до Москви. Отець Ґапон, з котрого заграничні ґазети вже зробили Італїянця, походячого з родини Ґаббонї, (як свого часу з ґен. Курокого Поляка „Куросл“) єсть поправді Русином-Українцем, Ґапоном, родом з Полтави. Він, кажуть, єсть сином дяка і зовсїм не старий, бо має трийцять і кілька лїт. За его виступлене на чолї робітників кинув на него петербурский митрополит анатему.

Над рікою Ша відбула ся велика битва, котра закінчила ся, як о тім доносить ґен. Куропаткін, побідою Росиян. Битва відбувала ся 25 с. м. коло села Кайґутая. Куропаткін доносить, що одну позицию коло того села занято ще 24 с. м. Дня 25 наспіла вість о обсадженю сїл Кайватоза, Кутаіці і Кайґутая. Росияни взяли 100 Японців в неволю. Село Чітаіці обсадили Росияни зі стратою 50 людий. Дня 26 войско російске рушило на Сандяпу. Крім борби коло того місця не прийшло до більшої стички. Змаганя Японців, щоби відобрати ту позицию, відперто.

Ґен. Штессель з женою і килькома официрами прибув до Сайґона, де его повитала численна публика, а молоді дївчата вручили пані Штессель цьвіти. В розмові з одним дневникарем розповідав Штессель, що було причиною капітуляциї Порт Артура: Бльокада від двох місяців була повна. Бракувало поживи, муниції і лїків. До заосмотреня ран вискубувано нитки з каблїв. Дорожня була незвичайна; за одну курку плачено 20 рублїв, за гуску 60 рублїв, за свинї по 300 рублїв. Штессель висказав надїю, що Росияни побідять. Він хвалив Японців і казав, що порозумінє межи Росиянами а Японцями можливе.

Новинки.

Львів, дня 28-го січня 1905.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Стан. Кшеменьску учителькою 6-кл. школи вид. жін. в Яслї; о. Теод. Костишина учителем гр.-кат. релїґії в 3-кл. шк. вид. ім сьв. Антонїя у Львові; кс. Йос. Янусевича учит. римокат. рел. в 6-кл. школї муж. в Долинї; Єрон. Перепилиньского управителем 5-кл. шк. жіночої в Богородчанах; Мих. Грудзїньского управ. 5-кл. шк. в Турцї; о. Гната Шаха учителем гр.-кат. релїґії в 5-кл. шк. в Турцї; Ольгу Скульску учит. 5-кл. жін. школи в Богородчанах; Йос. Сїлецкого учит. 4-кл. муж. шк. „На Ланах“ в Стрию; — управителями 2-кл. шкіл: Йос. Витвицкого в Куриянах, Павла Росса в Дмитрові, Теоф. Цесельского в Річици; — учителями (-льками) 2-кл. шкіл: Тита Ковальского в Маґерові, Ант. Дудиньску в Грушові, Ванду Лотоцку в Ременові. Мар. Доміпівну в Бриньках, Стан. Станївску в Теклинї; — учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Ів. Лопушаньского в Баківцях, Олену Білецку в Рилевій, Вас. Перживу в Королику польскім. Йос. Венґжина в Якубковичах, Олїмпію Любицку в Тенетисках, Мих. Бачиньску в Кавках, Руд. Рамбіша в Лопушанцї великій.

— **Вплив подїй в Росиї на европейскі біржи.** Зі всїх европейских бірж найбільше тепер має російских паперів біржа париска. Тому то вісти про недїльні подїї в Петербурзї викликали на париській грошевій торговици дуже пригноблююче вражінє. Дрібні францускі капіталїсти, котрі доси приглядали ся байдужно російско-японьскій війні і не тратили надїї, що працїнь великаньска Росия побідить Японцїв, настрашили ся наслїдком недїльних подїй. Отже кинули на грошевий ринок богато російских паперів, особливо промислових акций, з котрих деякі страшно в цїні упали. Аж в понедїлок вечером, коли розійшли ся по сьвітї російскі урядові депеші, що представили подїї в Петербурзї значно лагіднїйше, біржевий настрій поправив ся і богато капіталїстів залишили продавати російскі папери. Ті, що грали на знижку, заробили при тім міліони. В Берлинї поспадали також в понедїлок російскі папери о 5 прц. а навіть о 7 прц. Вечером, коли надійшла вість, що на петербурскій біржи панує зовсїм спокій і що російска рента знизила ся лише о 1¹/₂ прц., а промислові акциї ледви о кілька рублїв, почали за російскі вальори лїпше платити. На льондоньскій біржи зайшов в понедїлок характеристичний случай: продавано російскі вальори так само радо, як японьскі куповано. Отже день закінчив ся упадком всїх російских паперів, а звишкою, і то досить значною, японьских. На біржи віденьскій є мало російских паперів, а о скілько є, всї упали, і всякий, хто мав російскі папери, радо їх позбував ся. Найгіршим було се, що некористний настрій в російских паперах відбивав ся також на паперах австрийских. Загальний упадок був наслїдком того характеристикою сего понедїлка.

— **Жертви морозу.** В Рудї любицкій, равского повіта, найшов сими днями патролюючий жандарм недалеко лїснячівки замерзле тїло незвістного з імени чоловіка, котрого виділи перше в околици жебраючого. Судово-лїкарска комісия сконстатувала, що жебрак замерз. — На полонинї громади Голови, косівского повіта, найдено дня 23 с. м. замерзлу селянку Анну Тимяк з Голов, котра женучи худобу, найшла смерть в часї бурі і снїжної метелицї. Померша полишила двоє дрібних дїтий. — Селянка з Поража, лїского повіта, Тереса Оконь, ідучи сими днями пішки через Львів до Однова, присїла в наслїдок утомленя на поли громади Гребенцї, а що була зле одїта, замерзла. — Селянка Анна Пастерчик, упивши ся в корчмі в Обручинї на Угорщинї і вертаючи відтак домів, упала на дорозї, ведучій до Лелюхова і замерзла.

— **Бурі.** З Нового Йорку, в Америцї, доносять, що сими днями лютила ся там сильна буря зі снїгом. Богато осіб найдено на улицях замерзлих. В цїлім Новім Йорцї здержана всяка комунїкация. Також на мори наробила буря великої шкоди. — На Чорнім мори буря лютила ся кілька днїв. В турецкім портї Ереклї буря ушкодила 40 кораблїв. Погибло при тім богато людий.

— **Сїмдесятьшістьлїтна „молода“.** В костелї оо. Бернардинів у Львові відбуло ся оногди вінчанє 24-лїтного костельного тої парохії з якоюсь Марием Дрепчиньскою, що має 76 лїт. Як

ви, який запалив до полумінн олїйної лямпи — скажіть, що такому діє ся, що отруїть ся?

— То, що менї тепер — відповів моряк Джек. — Дїйстно в Льондонї дістають коти лїпше мясо, як ми тут. Нехай чорт возьме такий скупий накорінок.

— Кілько властиво той чоловік украв? — спитав другий.

— О скілько я чув, то пів міліона — відповів моряк, що називав ся Том.

Всьо мовчало. Нї один з присутних не мав понятя о такім числї, але й нї один не хотів признати ся до того незнаня.

— Коли я того чоловіка перший раз побачив — говорив Том дальше — то зараз таки погадав собі, що з ним мусить бути щось не в ладї. Чому не прийшов він на корабель як другі? Що він мав гнати ся за нами? А его борода! Як два хвостики. Я бодай тішу ся, що его вже нема на нашім кораблн.

— Що то могло бути такого, чим він так скоро зробив собі конець? — спитав один з своєї кої.

Нїхто того не знав.

— Наш чоловік повинен би властиво також заєдно носити при собі таку річ — відозвав ся знов той з кої. — О так лиш погадати на човно, яке ми вчера стрітили — на тих двох моряків, що там в нїм померли з голоду і спраги. Кілько муки і болю ощадили-б собі були ті бідолахи, коли-б були мали такі каплї, як ті, при котрих помочи освободив ся нинї той чоловік від кайданів і тюрми.

Він замовк, віткнув свою люльку знов в зуби і повів очима по товаришах, аби бачити, яке вражінє зробила его бесїда.

— Що той старий крук мусить заєдно кракати! — відозвав ся якийсь невдоволений голос з кута.

— Дай єму спокій, він правду говорить — почав знов моряк Том. — А я вам ще скажу, що крім того, котрого забрав інспектор Фокс, є ще тут на кораблн більше людий непевних — так, так, вірте менї.

Та замітка не обудила зацїкавленя, якого, як здавало ся, ожидав бесїдник.

— Тут є між подорожними один чоловік — відозвав ся вкінци котрийсь моряк — що має лице як місяць, коли поглянути на него крізь дальновид — таке вісповате і пооране. Того мусїв я вже десь перше бачити. Пригадую собі, як одного вечера серед якоїсь бійки в Сїдне пробито когось ножем і як відтак полїция бігла за одним чоловіком, що цїлком так виглядав, як той подорожний з поораним лицем.

— О, і не один з тих паньских пасажирів мусїв бути колись „янмаатом“ на кораблн, на то я присяг би — сказав Біль.

— Они виглядають радше на вояків як на моряків — замітив Том — бодай ті десять, о котрих я гадаю. І якось не можу собі того вибити з голови, що всї десять мусять належати до одного товариства. Деколи бо видає ся менї, немов би були всї подібні до себе — хоч один з них, той з великим вусом має бодай шість стіп, а найменший не висший як балабух, який їдять в недїлю на німецких кораблях.

— Кількох з них прийшло вчера на перед корабля — оповідав знов инший, виймаючи з рота кусник з тютюну — прийшли на перед і стали тут говорити, немов би хотїли нас підбурити до бунту — га-га-га! Говорили про морд і убийство, що має лежати посолене в бочцї — га-га! Нехай би то лиш почув офіцир, погадав я собі. Добре Том каже, з тими панами щось не всьо в ладї.

Голосний поклик, що донїс ся в долину крізь малий отвір, перервав розмову в моряцкій каютї. Люльки витрясено, шапки і ремені поправлено і половина корабельної залоги вийшла на сонїшне сьвітло, аби взяти ся знов до роботи на покладї.

Вітер став сильнїйший, барка сильно похилена на бік плила з голосним шумом крізь пінячі ся филї. Від сторони вітру, більше над передом корабля сине небо покрило ся мов білявою мракою, знак, що звідтам треба було надїяти ся ще сильнїйшого напору воздуха.

Вартуючий офіцир велїв стягнути оба найвисші і переднє вітрило. Вскорі по тім приказав капітан прикріпити вітрило заднє.

Піна перед кораблем скакала аж майже до носового машту, пересувала ся відтак попри корабель і розливала ся за кораблем по водї як снїжне поле.

— Звини велике вітрило! — крикнув офіцир.

Моряки працювали охочо і весело. Високо в горі видуло ся вітрило як бальон в своїх линвах. Пан Девенір стояв коло послїдного машту позаду корабля і глядів до гори.

— Менї здаєть ся, що ми це зуміємо! — крикнув до пана Бирна.

— І менї так видить ся — засьміяв ся той. Отже наперед!

В однїй хвили скинули оба пани свої сурдути і вилїзли вже до половини дороги до першої жердї, коли моряки замітили їх намір.

— А що я казав? — крикнув Біль глядячи за ними.

Оба пани долїзли до першої жердї і спустили ся скоро і легко до коша. Мимо своєї товстоти Бирн не відпочивав анї хвилї і полїз дальше та перший дістав ся на горішну жердь, бо Девенір мусїв хвильку задержати ся в горішнім коши.

Старий Бензон приглядав ся з горішного покладу роботї обох подорожних з великим невдоволенєм; однако его лице вияснило ся, коли замітив, що вітрило звинене як найлїпше і після всяких правил штуки. Він здивував ся. Вертаючи з гори задержав ся Бирн в коши і махаючи рукою, дивив ся на долину.

— А може звинути разом і друге вітрило?

— Нї, нї, панове, дякую вам — відповів офіцир сьміючи ся і оглядаючи ся на капітана.

Оба добровольцї-моряки вернули щасливо на поклад.

кажуть, „молода“ мала записати на случай своєї смерти 20.000 корон.

— **Найстарша ґазета.** Вітцем сьвітової праси можна назвати „Кін-Пан“, урядову хіньску ґазету, що виходить вже 600 літ. Она почала виходити раз на тиждень від 1361-го року, а кождого дня від 1800 року. Тепер виходить в 8000 примірниках. Перше, ранїйше видане друкує ся на жовтім папері і посьвячене торговим справам. Друге видане виходить в полудне, друкує ся на білім папері і містить урядові оповіщеня. Трете, вечірне, видане ріжного змісту і друкує ся на чорнім папері.

— **Померли:** Орест Ціцимирский, радник ц. к. краєвого суду у Львові, дня 23 с. м. в 57-ім роцї житя; о. Димитрий Кучиньский, сьвященик-ювилят, вислужений канцлер львівскої митрополичої консисториї, дня 19 с. м. в Сасові, в 83-ім роцї житя а 60-ім сьвященьства.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Перевіз зьвірят поміж Галичиною і Буковиною а Віднем.

З днем 1 січня 1905 р. увійшла в житє нова тарифа для перевозу живих зьвірят зі стаций ц. к. австрийских зелїзниць державних в Галичинї і Буковинї і стаций ц. к. уприв. зелїзниці північної до Відня Ст. Маркс, дальше поміж стациями ц. к. австрийских зелїзниць державних в Галичинї і Буковинї, а стациями ц. к. уприв. зелїзниці північної з одної, а Віднем дворець північний з другої сторони.

— Галицко-віденьский звязок зелїзничий. З днем 1 січня 1905, а о скілько цїни перевозу зістануть підвисшені, з днем 15 лютого 1905 увійде в житє нова тарифа з додатком для безпосередного перевозу посилок поспішних і звичайних поміж Віднем дворець північний, дворець зелїзниць держ. і дворець зелїзниці північної над Дунаєм з одного, а стациями зелїзниці північної і стациями ц. к. зелїзниць державних в Галичинї і Буковинї з другого боку. — Тарифа ся містить в собі тарифи стацийні для посилок підлягаючих тарифам клясовим до Відня (дворець північний, дворець зелїзниць державних і дворець над Дунаєм) і тарифи виимкові для ріжних товарів, додаток же містить в собі знижені тарифи для цементу, зелїза, живих риб, раків і крохмалю в ріжних реляциях.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 27 січня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·75; жито 6·70 до 6·80; овес 7·— до 7·35; ячмінь пашний 6·60 до 6·80; ячмінь броварний 7·10 до 7·50; ріпак 10·60 до 11·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·50; вика 7·50 до 9·—; бобик 6·75 до 7·25; гречка 7·50 до 7·75; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 65·— до 85·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 30·—.

Телеґрами.

Будапешт 28 січня. Як часописи доносять, предложить президент міністрів Тіса сими днями Цісареви димісию цілого кабінету, позаяк вибори не дали більшости для єго полїтики. Гр. Тіса поручить коронї передане місиї утвореня нового кабінету ґр. Юл. Андрашому. Тіса виїхав на кілька днів до Ґест.

Будапешт 28 січня. По дводневній завзятій борбі виборчій в 6 округї Будапешту вибрано демократа Васонія 4034 голосами против міністра торговлї Гієронімі'ого, котрий одержав 3812 голосів.

Варшава 28 січня. (Петерб. Аґент.) На улици Лєшно прийшло вчера до бійки межи робітниками а полїцию. Число ранених не знане. Вечером впали робітники на передмістє Вольске, понищили каварнї і кидали на полїцию камінєм.

Петербург 28 січня. Борба коло Сандяпу тревала цілий день. Росияни стратили при здобутю укріпленого становища 45 офіцирів і 1000 людий в забитих і ранених; 102 Япанців взято до неволї. Крім того забрано зброю, вози і мунїцию.

Петербург 28 січня. На засїданю комітету міністрів дня 24 с. м. предсїдатель Вітте поставив внесенє, щоби застановити ся над послїдними подіями і їх причинами та над средствами в цїли недопущеня подібних подій в будучности. По короткій дискусиї комітет відкинув внесенє, уважаючи себе некомпетентним до рішаня сеї справи.

Петербург 28 січня. Шеф штабу корпуса жандармериї ґен. Дебюлїн іменований префектом Петербурга.

Петербург 28 січня. Міністер справ внутрішних заборонив московскій ґазеті „Русск. Вѣдомости“ продаж поодиноких чисел, а саратівскому „Дневникови“ заказав на 3 місяці друкувати анонси.

Льондон 28 січня. До Standard-у доносять з Токіо: Куропаткін стоїть коло Таше. Він одержав поміч на обох крилах. На правім збирає кавалєрию в силї 20.000 людий.

Льондон 28 січня. До Morning Post доносять, що Япанцї розпочали бльокаду Владивостока.

Париж 28 січня. Міністер Шоміє відчитав в сенатї заяву правительства. Лївиця приняла єї досить холодно.

Мадрид 28 січня. Вілляверде обняв місию утвореня нового кабінету.

— Заложу ся, що горішнє вітрило об'їде Америку, а не розвяже ся — сказав Бирн своїм товстим, трохи тонким голосом до офіцира, надягаючи на себе сурдут.

Капітан Трольльоп, що проходжував ся по стороні покладу за вітром, поглянув за Бирном зі зле укритим гнївом, коли той виходив на горішний поклад, аби там учути похвалу від капітана.

— Коби тоті дураки не зраджували ся так — сказав він до пана Кавендіша, того чоловіка з маленькими очками і противним зарозумілим усьміхом. — Той Бирн то простий блазень. Коли би не було женщин на кораблі, то він би щось такого не робив.

— Він має одну хибу: оповідає довгі історії в снї і так голосно, що можна єго чути в сусїдній каютї — відповів Кавендіш і я майже не міг спати послїдної ночи задля єго крику.

— В такім случаю мусить ся єго перемістити — сказав Трольльоп скоро і кинув ще один погляд на Бирна з під зморщених бров.

А Бирн дійшов тимчасом до капітана, але той не дав єму прийти до слова.

— На покладї мого корабля — сказав старий моряк різко — нема звичаю, аби подорожні робили роботу моряків.

— Просту, тверду роботу, певне — відповів Бирн, котрого лице трохи змінило ся — але така мала ґімнастична вправа робить часом добре. Впрочім, коли не помиляю ся, ви не маєте повної залоги.

— Вам нїчо до того, пане! — воркнув гнївно капітан. По тих словах відвернув ся і лишив розчарованого Бирна, котрий в своїм заклопотаню покривив ся керманичеви.

Против ожиданя і мимо попередних познак вітер по полудни ослаб; він навіть обернув ся на полуднє, так що коли подорожні зійшли до каюти на обід, який після анґлїйского звичаю подавано о шестій годинї, всї вітрила барки повисли безсильно.

Обід минув тихо. Самоубийство директора банку, знакомого з ріжними із присутних, подїлало дуже пригноблюючо особливо на женщини. Капітан розмавляв спокійно з панами Дентом і Стором. Видко було по нім, що він вправдї не уникав розмови з другими, але й не бажав єї собі. Він був вічливий, але здержаний, як той, що ще не пізнав добре товариства, в якім находить ся. То всї добре бачили, але удавали, немов би на те не зважали.

Офіцир по другім кінци стола був більше говіркий. Тому пани розмовляли головно з ним, обговорюючи справи, які він порушив.

Дивно було, що люди, котрим не могло хибувати на загально займавих предметах розмови, робили себе в той спосіб зависимими. Вправдї розпочинав деколи один або другий розмову про золоті поля, або житє в австралїйских степах — що до того то пан Патрик Вестон мав мабуть найбільше досьвіду; але взагалї не дотикала розмова в нїчім личних відносин і минувшини поодиноких осіб. То одно видавало ся однако певним, що більша половина тих панів були дуже добре обізнані з житєм на кораблї і з морем.

Панна Мапзель, що сиділа напротив великана Девенїра, висказала своє зачудованє, що він мав відвагу так високо лїзти.

— Чи може були ви давнїйше моряком? — спитала.

— Очивидно — відповів, простягаючи руку по склянку вина, що стояла перед ним. — Хлопцем вже був я на мори; кождий здоровий хлопець іде на море.

— І за цїле житє ви не забули, як поводити ся зі звиванєм і натяганєм вітрил? — усьміхнув ся офіцир.

— Я вам щось скажу, пане Митьюс — відповів Девенїр, піднимаючи склянку. — На кораблї нема такої роботи, якої би я не умів.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).